

ГОНЧАРОВ Анатолій Володимирович (1949–2011)

Випускник факультету
інженерної геодезії
(1971)

Головний геодезист інституту
«Півдгіпрошахт» (1983–1995),
старший викладач кафедри
інженерної геодезії Харківського
національного університету
містобудування та архітектури
(2008–2011)

Народився 7 травня 1949 р. в с. Вертіївка Ніжинського району Чернігівської області. Батько, Володимир Євгенович, працював учителем математики. Після переїзду родини в м. Судову Вишню Львівської області тривалий час обіймав посаду директора школи. Мати, Ольга Андріївна, працювала акушеркою.

Анатолій Володимирович ще зі шкільної парти цікавився технічними науками, любив спорт, особливо захоплювався шахами. Коли прийшов час обирати майбутню професію, довго не вагався — вирішив стати геодезистом і присвятити цій справі все своє життя.

Упродовж 1966–1971 рр. навчався на факультеті інженерної геодезії Львівської політехніки. Тут продовжив активно займатися спортом, зокрема головними серед його захоплень стали футбол, настільний теніс, волейбол і шахи. Анатолій Володимирович переконаний, що інститут відіграв у його житті надзвичайно вагомую роль, заклавши фундамент майбутнього професійного та особистісного розвитку, насамперед завдяки високому професіоналізму та правильній мотивації до навчання. Отримані під час навчання знання, уміння та навички протягом усього життя ставали йому в пригоді на різних посадах та в різних ситуаціях.

У 1971 р., після закінчення вишу, згідно з розподілом був направлений на посаду інженера відділу інженерної геодезії в Східноукраїнському державному інституті інженерно-технічних вишукувань у м. Харкові. З 1976 р. працював начальником партії відділу інженерної геодезії, безпосередньо здійснював польові інженерно-геодезичні вишукування під промислове і цивільне будівництво на таких об'єктах, як Кременчуцький вагонобудівний завод у м. Краматорську Донецької області, хімічний комбінат «Свема» у м. Шостці Сумської області, метрополітен у м. Харкові, ТОВ «Хімпром» у м. Сумах.

Протягом 1979–1983 рр. обіймав посаду головного спеціаліста відділу вишукувань в Українському інституті з проектування сільського будівництва «Укрсільпроект». З 1983 по 1995 р. працював на посаді головного геодезиста в інституті «Півдгіпрошахт».

Фактично 20 років своєї трудової діяльності Анатолій Володимирович перебував у вишукувальних відрядженнях та експедиціях. Зі здобуттям Україною незалежності щиро надіявся на розкриття багатющого потенціалу

своєї Батьківщини та наполегливо, цілеспрямовано і самовіддано трудився на її благо, зокрема брав активну участь у становленні нових підприємств та структур у м. Харкові, був учасником команди зі створення земельно-кадастрового центру, експертом із земельних і геодезичних питань.

Робота в житті Анатолія Володимировича була вічним джерелом натхнення, великої енергії та позитивних емоцій. Він завжди завзято та добросовісно трудився, знав, що ніколи не буває великих справ без великих труднощів. Усі, кому доводилося з ним працювати, відгукуються про нього як про грамотного, справедливого, далекоглядного та дипломатичного фахівця. Він постійно працював над собою, розширював коло своїх професійних знань, найскладніше для нього було викликом до подолання.

Частину свого життя Анатолій Володимирович присвятив викладацькій діяльності. У 2008–2011 рр. працював старшим викладачем на кафедрі інженерної геодезії у Харківському національному університеті містобудування та архітектури. Часто казав: «Є такі студенти, чії очі горять до знань, за ними майбутнє України». Дуже багато учнів у місті та області з великою вдячністю згадують А. В. Гончарова, як людину, що відіграла велику роль у їхньому професійному становленні.

Анатолій Володимирович пишався рідним університетом, підтримував тісні зв'язки з альма-матер. Передове зі Львова намагався впровадити в Харкові. На зустрічах із земляками вечорами міг грати в шахи, не дивлячись на годинник.

Анатолій Володимирович виховав дочку Ольгу і сина Володимира. Дочка закінчила Харківський національний університет імені Н. В. Каразіна, син цього року став студентом Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Молодша сестра А. В. Гончарова, Тетяна, закінчила економічний факультет Львівської політехніки.

Велика життєрадісність і безмежна любов до життя були головним життєвим кредо Анатолія Володимировича. Своїм неймовірним оптимізмом завжди заряджав інших. Він був порядною і відповідальною людиною, хорошим і надійним товаришем.

Помер 1 лютого 2011 р. у м. Харкові.